

« Огъ много време не съмъ пріелъ
« за него вѣрни извѣстіа. Въ послѣдно-
« то си писмо: ми пише съпрѣга-та ми
« че нещѣ могъ да видѣ еще беднѣжъ
« на този свѣтъ оу-зи нѣжнѣи-тъ предъ
« мѣтъ на скзобъ та ни. »

« Но ты отче Менраде, познавашъ
« сички-тѣ благородны конницы. Защо-
« то и ты едно време беше юнакъ вой-
« сковіецъ. Ето и сега ходишъ на самъ
« на татакъ. Ты безсѣмненно си видѣлъ
« много мѣста, слѣдоватѣлно неможнѣ
« шъ ли ми каза, що се случн ѹ Йисем-
« фелсова палатъ? Ако неможнѣшъ да ми
« кажишъ полѣзно извѣстіе, то а то
« ма барнѣмъ ѹтеши. »

Пѹщинѣкъ-а рече съ радость. А, мо-
« гъ да ти дамъ бекн най радостнн
« извѣстіа. Сынъ ти е живъ и е мно-
« го добрѣ. И тѣи добро и досто-люби-
« мо дѣте видѣхъ го во живота си. »
« Познавашъ ли го? » изв нѣкъ Внѣ